

URBÁN JÁNOS:

Cseresznyeszedés

A gyümölcsfa
erdő a szőlőskertek ékes lombja
koronája

A szerelmét
adja — első gyümölcsét — meghozta
a cseresznyét.

A fák alatt
terhes pirosló kosarak egymásra
vigyáznak.

A sok szedő
tarka hada az ágon ringó lengő
vig-rebbentő

S a madár
sereg dalától ma máshol hangos
zeng a határ.

Erre most fütty,
ének, szerelem, béke, boldogság
csókol együtt.

A fa lombja
ritkul, fürtös bokra a kosárba
ül halomba. —

Áldottak
a tettek percei, óhajtó mélyen
elragadóak

Most a munka
hív, állj be, kosarat, föl a fára
a csoportba

Vagy vidd magad
tova, ha nem fogamzik meg benned
e gondolat,